

[Tvedorp.]

videreføre dette til det konservative folkeparti — hvad der er helt urimeligt. Det ærede medlem sagde, at mulighederne for at udnytte loven om grundforbedring med tilskuddet, som det var, måske var større for de større gårde. Jeg kan ikke forstå, hvorfor de skulle have haft større muligheder for at gøre det; men hvis de havde gjort det, var det i hvert fald efter min mening en fordel, eftersom de derved havde skabt arbejde.

Det ærede medlem sagde også, at de større gårde kom mindre i handelen. Det ærede medlem ved udmærket godt, at statistikken viser, at også større gårde kommer i handelen, og at procenten i virkeligheden er lige så stor for deres vedkommende. Det ærede medlem ved også meget godt, at når de større gårde måske i særlig grad har udnyttet grundforbedringsloven, har det også set fra et socialdemokratisk synspunkt været en fordel, idet der derved er skabt arbejde — hvad der jo er denne lovgivnings egentlige mening, og jeg synes derfor, der er grund til at sige, at det er tiltalende, at loven er blevet udnyttet af de større gårde, og at det er tiltalende, at de større gårde har ment at kunne gøre det med mindre tilskud end det, man nu ønsker at foreslå.

Jeg tror i øvrigt ikke, at den højtærede landbrugsminister vil være uenig med mig i, at denne sag i og for sig er bedrøvelig i sin helhed, sagligt set, for det, der er sket, er jo, at diskussionen om den forhøjelse af tilskuddet, som man i dag vil vedtage, har medført, at der er blevet udført for få grundforbedringsarbejder i den forløbne vinter, der ellers ville have været den mest ideelle vinter til grundforbedringsarbejde, som vi i mange år har oplevet. Lige siden efteråret har der ligget skønne toner i luften om, at nu skulle tilskudsprocenten forhøjes, og mange har — sådan som den menneskelige natur er — derefter udsat arbejdet i forventning om, at dette tilskud kom. Lovforslaget blev så fremsat midt i vinter, men bliver først vedtaget nu. Vi fra vor side har ikke på nogen måde ønsket at forhale dets gennemførelse; vi er imod tilskudsprocentens forhøjelse, men har som sagt ikke ønsket at forhale vedtagelsen — og har heller ikke gjort det. Nu, da lovfor-

slaget vedtages, er det imidlertid i virkeligheden for sent til, at loven kan få betydning for i år. Der kan selvfølgelig foretages en del grundforbedring, hvis vinteren trækker ud, men vi er dog forhåbentlig så nær ved foråret nu, at det er begrænset, hvad der kan ske, for selv om tilskudsprocenten bliver sat i vejret, kommer der et valg, og så har man forhåbentlig lov at håbe, at et flertal i denne sal igen efter valget vil være så fornuftigt, at det indser, at statstilskuddet skal sættes ned; så synes jeg imidlertid nok, at de mennesker, som har ventet med at dræne og grundforbedre for at få en større tilskudsprocent, er ilde farnede.

Jeg synes faktisk, hele denne sag har fået en bedrøvelig udgang, som kunne have været undgået, hvis man helt havde ladet være med at beskæftige sig med det, som vi konservative er imod, nemlig at forhøje tilskudsprocenten. Vi fra konservativ side ville ikke have været imod lovforslaget, hvis det kun havde indeholdt de ændringsforslag, som jo også er med, og som går ud på almindelige formelle ændringer. Men én bestemt ændring: forslaget om at forhøje tilskuddet fra 33 $\frac{1}{3}$ til 50 pct., er vi fra konservativ side så afgørende imod, at vi gerne vil have lov til at stemme imod denne ændring; jeg håber, den højtærede formand vil sørge for, at afstemningen bliver lagt sådan til rette, at vi kan få lejlighed dertil. Vi er så afgørende imod dette, at vi også vil stemme imod hele lovforslaget ved tredje behandling.

Jeg skal ikke her gentage mine bemærkninger fra første behandling om, hvorfor vi med hele vor principielle indstilling er imod, at statstilskuddet skal forhøjes; jeg skal blot gentage, at vi selvfølgelig allerhelst havde set, at statens økonomi var blevet ledet på en sådan måde, at den nedsættelse fra 50 pct. til 33 $\frac{1}{3}$ pct., som skete under den forrige regering, havde været mere berettiget, end den er i dag, da vor økonomi i almindelighed er i ulave. Men selve den kendsgerning, at landets økonomi er dårlig, kan efter vor mening ikke berettige til en forhøjelse af tilskudsprocenten, for det hjælper jo ikke oven på en dårlig tilstand yderligere at dænge andre forkerte beslutninger — beslutninger om, at staten skal give tilskud til et arbejde, som skulle hvile på det private initiativ i højere grad,